

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Ioannis Damasceni Historia, De Vitis Et Rebus Gestis SS. Barlaam Eremitæ, Et Iosaphat Indiæ regis

Johannes <Damascenus>

Coloniæ, 1624

Cap. X. Iosaphat superiori oratione co[m]punctus, quidnam sibi faciendum sit, petit. Barlaam eum ad suscipiendum Baptismu[m] hortatur, eique præmium eorum exponit, qui ad Deum sese conuertunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45244

122 BARLAAM ET IOSAPHAT

IOSAPHAT SUPERIORI ORATIONE compunctus, quidnam sibi faciendum sit, petit. Barlaam eum ad suscipiendum Baptismum hortatur, eique primum eorum exponit, qui ad Deum sese conuertunt.

CAPVT X.

Iosaphat autem ingenti ob hæc verba animi compunctione plenus, lacrymis perfundebatur: atque his ad Senem verbis usus est: Omnia mihi perspicue declarasti, ac horrendam hanc & admirandam narrationem luculenta oratione complexus es. His itaque nobis propositis, quid tandem faciendum est, ut ea supplicia, quæ sceleratis hominibus parata sunt, effugiamus, ac iustorum gaudium consequamur?

*Quid faci-
ciendo vi-
tam ater-
nam possi-
debo.*

Act. 2.

Respondit Barlaam, Litteris sacris proditum est, quod cum Petrus, qui Apostolorum princeps vocatus est, plebem doctrina instrueret, corde compuncti sunt: quemadmodum scilicet tu quoque hodierno die. Cumque dixissent: Quid faciemus? Petrus ad eos dixit: *Pœnitentiam agite, & baptizetur unusquisque vestrum in remissionem peccatorum. Et accipietis donum Spiritus sancti. Vobis enim est promissio, & filiis vestris,*
& om-

Et omnibus qui longè sunt, quoscumque
 aduocauerit Dominus Deus noster. En igitur
 ipse misericordiae suae diuitias in te
 effudit, teque, qui animo ac voluntate
 procul ab eo distitueras, & alienis,
 non dicam dijs, sed pestiferis Dæmoni-
 bus, & surdis ac sensus expertibus sta-
 tuis cultum adhibebas, acciuit. Quo-
 circa ante omnia ad eum, qui te voca-
 uit, accede: à quo veram, tam eorum
 quæ oculis cernuntur, quàm quæ ab
 oculorum sensu remota sunt, cognitio-
 nem consequeris. Quod si posteaquam
 vocatus es, accedere recusas, aut moras
 necis, iusto Dei iudicio exhaeres eris, ac
 repudiaberis, quia ipse repudiasti.

Ad hunc enim modum ipse quoque *Hac ex li-
 bro quodã
 apocrypho
 sumpta
 videntur.*
 Apostolus Petrus ad quendam discipu-
 lum dixit: Ego autem credo, quod & obe
 diuisti uocationi, & adhuc sincerius obe
 diens, crucem tolles, Deumque ac Domi-
 num te uocantem sequeris, qui te à mor-
 te ad vitam, & à tenebris ad lucem inui-
 tat. Nam profecto Dei ignoratio, anima Dei igno-
 caligo ac mors est: Et simulacra colere ad ratio ana-
 natura exitium, amentiam omnem ex-
 ma caligo
 aedit.

Quos quidem homines cuius rei si-
 miles esse dicam? & quam imagine
 eorum stoliditatem tibi ob oculos po-

*Cui simi-
les sint i-
dolorum
cultores.*

nam? Sed tamen exemplum quoddam tibi proponam, quod mihi à viro quodam summa sapientia prædito commemoratum est. Aiebat enim simulacrorum cultores aucupi similes esse, qui cum lusciniam, perexiguam auiculam, cepisset, gladiumque arripuisset, ut eam iugularet, ac comederet, ea, concessa sibi articulata voce, ad aucupem dixit: Quidnam, ô Homo, ex mea nece ad te utilitatis rediturum est? Neque enim per me ventrem tuum explere poteris. At si me vinculis liberaueris, tria præcepta tibi tradam: quibus si parueris, magnis per omnem vitam commodis afficeris. Ille autem ex ipsius sermone admiratione commotus, sese facturum recepit, ut si nouum aliquid ab ea audiret, statim eam libertate donaret, ac missam faceret. Conuersa itaque luscinia, homini ait:

*Triapra-
cepta sa-
lubria.*

Nunquam rem, quam consequi nequeas, aggredere.

Nunquam rei præteritæ te poeniteat.

Rei incredibili nunquam fidem adhibe.

Hæc tria mandata serua: & præclarè tecum agetur. Ille autem horum verborum sagacitatem ac prudentiam ad-

mira-

miratus, eam vinculis solutam in aërem emisit.

Luscinia itaque periculum facere cupiens, an ille verborum eorum, quæ audierat, vim intellexisset, atque aliquam ex ipsis utilitatem percepisset, per aërem volitans, ad eum dixit: Proh quàm nihil est in te consilij, & homo! qualem thesaurum hodie amisisti! Est siquidem in meis visceribus vnio, struthionis ouum magnitudine excedens. Quæ vt ille audiuit, mœrore conturbatus est: eumque pœnituit, quod luscinia ex ipsius manibus effugisset. Atque eam rursus arripere tentans, dixit: Veni quæso in ædes meas: atque vbi præclarè, & humaniter à me accepta fueris, honorificè te dimittam. Luscinia autem ipsi dixit: Nunc planè te stolidum ac vecordem esse scio. Nam postquam ea, quæ ad te dicta sunt, prompto animo excepisti, ac libenter audijsti, nihil ex eis emolumentum consecutus es. Admonui enim te, ne ob rem præteritam pœnitentia ducereris: & ecce mœrore conturbatus es, propterea quod è manibus tuis fuga me subduxerim, pœnitentia videlicet ob rem præteritam affectus. Præcepi tibi, ne ea, quæ affe-

attingere me conaris, cum iter meum al-
 sequi nequeas. Ad hæc id quoque tibi
 edixi, ne incredibili sermone fidem ar-
 rogares: & tamen in visceribus meis
 vnionem, staturæ meæ modum exce-
 dentem inesse credidisti: neque tantu-
 lum tibi prudentiæ fuit, vt intelligeres,
 me totam ad Ovi struthionis magni-
 tudinem minimè accedere. Quoniam ita-
 que pacto tantum vnionem corpuscu-
 lum istud caperet?

Ad hunc igitur modum illi quoque
 in summa stultitia versantur, qui in si-
 mulacris confidunt. Nam ea manibus
 suis effecerunt, & opera digitorum suo-
 rum adorant, dicentes: Hi opifices no-
 stri sunt. Qui sit igitur, vt eos, quos effe-
 cerunt, & condiderunt, opifices suos ef-
 se censeant? Quin etiam cum ea magno
 studio custodiant, ne à furibus surripi-
 antur, tamen salutis suæ custodes nun-
 cupant. Atqui, quæ hæc stultitia est, il-
 lud non intelligere, fieri non posse, vt
 qui sibi ipsi opem ferre, ac se tueri ne-
 queunt, alios tueri ac seruare possint?
 Ac præterea opes suas effundunt, dum
 statuas & simulacra dæmonibus exci-
 tant, eosque bonorum datores esse nu-
 gantur: ab ijs ea sibi dari, quæ nec ipse
 vnquam habuerunt, nec vnquam habi-

*Adolatra-
 rum va-
 cordia.*

turi sunt. Eoque nomine scriptum est:
Similes illis fiant, qui faciunt ea, & omnes *Psal. 113.*
qui confidunt in eis. Qui quidem aurifice
 mercede conducto simulacrum manu
 effecerunt, ac prono corpore ipsum ad-
 orarunt. Humeris illud tollunt: ac pro-
 ficiscuntur. Si autem ipsum vspiam col-
 locarint, illic manet, nec moueri potest.
 Et quantumlibet quis ipsi clamauerit,
 non exaudiet, nec ex calamitatibus
 eum eripiet. *Quamobrem confundantur*
qui in sculptilibus confidunt: Et qui di. *Deut. 32.*
cunt ijs, qua conflata sunt, vos Dij nostri
estis. Immolauerunt enim daemones, & non
Deo, dijs quos ignorabant. Noni recentef-
que venerunt, quos non coluerunt Patres
eorum. Generatio enim peruersa est, nec
 iam fides ipsis inest.

Ex hac igitur peruersa & incredula ge-
 neratione Dominus te vocat, his verbis
 vtens: *Exi de medio eorum, ac separare,* *Num. 16.*
& immundum noli tangere: verum à ge- *Mich. 2.*
neratione hac peruersa te eripe. Surge &
ambula: quia non habes hic requiem. Ete-
 nim multiplex Deorum, qui a vobis co-
 luntur, principatus præposterus est, &
 cum diffidio coniunctus, atque eiu-
 modi, qui nullo modo consistere queat.
 Apud nos autem non sunt dij multi,
 nec Domini multi, verum *vnus Deus* *1. Cor. 8.*

F 4 Pater,

Coloss. 1.

Ioan. 1.

Psalm. 35.

Pater, ex quo omnia, & nos in ipsum: & unus Dominus Iesus Christus, per quem omnia, & nos per ipsum, qui est imago Dei inuisibilis, primogenitus omnis creaturæ, & omnium seculorum, quoniam in ipso creata sunt omnia, tam quæ in cælis, quàm quæ in terra, tam visibilia, quàm inuisibilia, siue Throni, siue Dominationes, siue Principatus, siue Potestates: Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil, quod factum est: & vnus Spiritus sanctus, in quo omnia, qui Dominus est, & viuificat, qui Deus est, & diuinitatem affert, Spiritus bonus, Spiritus rectus, Spiritus paracletus, Spiritus adoptionis filiorum. Horum vnusquisque Deus est, si separatim consideretur: vt Pater, sic Filius: vt Filius, sic Spiritus sanctus. Vnus autem Deus: in tribus personis, vna natura, vnum regnum, vna potentia, vna gloria, vna substantia: quæ personarum ratione diuiditur, sed deitatis respectu vna est. Vnus enim est Pater: cui proprium est genitum non esse. Vnus item vnigenitus Filius: cui proprium est genitum esse. Vnus denique Spiritus sanctus: cui proprium est processisse. Sic enim nos ex lumine, hoc est ex Patre, Lumen, id est Filium, in lumine, hoc

ne, hoc est Spiritu sancto, cernentes, in tribus personis vnam diuinitatem laude ac gloria afficimus. Atque ipse verus ac solus Deus est, qui in Trinitate agnoscitur: quoniam ex ipso, & per ipsum, & in ipso omnia sunt. *Rom. II.*

Huius beneficio & gratia ipse quoque, cum de tuo statu certior factus essem, missus sum, ut ea te docerem, quæ didici, atque ab incunte ætate vsque ad hanc canitiem seruauit. Quocirca sic *Marc. x6.* *didideris, & baptizatus fueris, saluus eris: si autem non credideris, condemnaberis.* Nam ea, quæ hodierno die cernis, & Res multis quibus gloriaris, hoc est, gloria, & delicti fluxa ac cæcia, & opes, & omnis huiusce vitæ imbre in peritura, iam iamque præteribunt, tæta, que, inuitum etiam ac repugnantem, hinc eijcient.

Ac corpus quidem per exiguo sepulchro includetur, solum relictum atque omnium amicorum & cognatorum cœtu destitutum. Facessent autem mundi iucunditates, atque ingens quædam insuauitas ac foetida corruptio præsentis pulchritudinis, & fragrantia loco tibi vndique affundetur. Anima verò in inferno addicta in inferiores terræ partes vsque ad postremam resurrectionem conijcietur. Quo scilicet tempore

F s anima

anima recepto corpore suo à Domino facie proijcietur, ac gehennæ, cuius flamma sempiterna est, mancipabitur. Hæc tibi, atque etiam longè his grauiora, contingent, si in infidelitate perstiteris.

Si autem ei, qui te ad salutem inuitat, prompto animo parueris, atque ad eum cupido, & læto animo accurrens, ipsius lumine signatus fueris, eumque ita sequaris, ut à tergo minime respectes, atque omnibus rebus abiectis & contemptis, ipsi soli adhareas, quantam inde fiduciam ac lætitiã consequeris, audi. Si sederis, securus eris: Si dormieris, iucundè conquiesces: nec timebis terrorem superuenientem, nec impiorum dæmonum impetus: verum confidenter, ut leo, incedes, ac cum lætitiã, & sempiterna exultatione viues. Etenim super caput tuum exultatio & laus & lætitiã te comprehendet. Effugiet dolor, & mœror, & gemitus. Tunc erumpet quasi manè lumen tuum, & sanitas tua citius orietur. Et anteibit faciem tuam iustitiã tua: & gloria Domini colliget te. Tunc inuocabit, & Dominus exaudiet: clamabis, & dicet. Ecce adsum. Ego enim sum, qui deleo iniquitates tuas, & non memora bor. Tu vero

Psalm. 4.

Prov. 3.

Prov. 28.

Isa. 58.

Isa. 43.

memor esto, & iudicemur. Dic tu iniquitates tuas, ut iustificeris. Si fuerint peccata tua, ut coccinum, quasi nix dealbabuntur. Et si fuerint rubra quasi vermiculus, velut lana alba erunt. O enim Domini locutum est.

POST SVSCEPTVM BAPTISMUM opera fidei adiungenda esse: & ijs qui postea peccarunt. pœnitentiam necessariam esse.

CAPVT XI.

AIT ad eum Iosaphat: Hæc tua verba præclara & admiranda sunt: eaque credidi, & credo, omnemque idolorum cultum ex animo odia detestor. Etenim prius etiam quam ad me accederes, obliquè quodammodo ac dubitanter, erga ea afficiebatur animus meus. Nunc autem posteaquam eorum vanitatem, hominumque, qui ea colunt stultitiam ex te intellexi, perfecto odio ea insector, ac Deo vero me in seruitutem addicere gestio, modò me ipse, hominem indignum, ob iniquitates meas minimè submoueat, verùm pro sua, vt doces, benignitate mihi omnia condonet, meque seruum sibi asciscere dignetur. Iam itaque baptisma suscipere paratus sum, atque omnia quæ præ-

F 6   scripse-